

[Melchior]

har altså ikke direkte haft brug for det. Han har bundet sig til en anden løsning. Det skal ikke skorte på sympati i den sammenhæng, men han vil nok selv overveje, om det er en lykkeligere situation for det politiske arbejde her i landet end den, han havde i sine tidligere statsministerår.

Som det ligger nu, kan vi ikke medvirke. Jeg skal meddele, at CD vil undlade at stemme til de fleste af forslagene, der er til tredje behandling i dag.

Med hensyn til lovforslag nr. L 200 vil min kollega hr. Therkel Christensen, når dette kommer til forhandling, redegøre for vor stilling. Men de øvrige lovforslag vil jeg undlade at tage ordet til på ny og vil altså med formandens tilladelse hermed have meddelt, at vi undlader at stemme for eller imod disse lovforslag. Vi kan ikke stemme for, da vi ikke har lod eller del i deres tilblivelse, og vi kan ikke være enige i alt det, der er foretaget og nu skal ske. Vi stemmer ikke imod, for på ny at vise goodwill og for på ny at gøre det muligt for en demokratisk fremstæet regering at bane sig vej videre frem.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning til hr. Ellemann-Jensen. Jeg synes, hr. Ninn-Hansen var ret venlig over for hr. Ellemann-Jensen i anledning af hans bemærkninger i går om det forslag om dyrtidsreguleringen, som venstres ordfører mente at andre partier skulle have fremsat her, og hr. Ninn-Hansen henvendte sig til de to ledende ministre for at høre, hvad der mon kunne ligge deri. Jeg vil ikke være helt så venlig som hr. Ninn-Hansen over for hr. Ellemann-Jensen, men stille ham et spørgsmål. Jeg vil spørge, om det virkelig skal forstås sådan, at hvis de konservative, CD, kristeligt folkeparti og de radikale havde stillet ændringsforslag om bortfald af den automatiske dyrtidsregulering – det var jo det, hr. Ellemann-Jensen anglede efter – ville venstre have stemt for dette forslag. Hvis ikke, er det da en ikke bare polemisk, men meget ringe polemisk betragtning, hr. Ellemann-Jensen fremsatte i går. Det interesserer mig meget at høre, om han virkelig ville have stemt for, hvis andre havde haft courage til at fremsætte dette forslag.

Må jeg så til slut give en kommentar til den første sætning, arbejdsministeren sagde, da han tog ordet ved første behandling i fredags. Han var meget morsom, og i hvert fald på ministerbænkene vakte det megen sympa-

ti, da arbejdsministeren sagde, at det ser ud til, at alle er imod denne lovgivning, undtagen befolkningen. Det var veltuneret. Jeg tror ikke, at arbejdsministeren har ganske ret, og i hvert fald er jeg sikker på, at arbejdsministeren vil give mig ret i, at det er op til denne forsamling og til en hel mængde andre demokratiske valgte, kompetente forsamlinger at afgøre, om dette er en god løsning eller ej. Vi har ikke haft mulighed for at forklare befolkningen tilstrækkeligt om, hvad den indeholder, og vi kan ikke forlange, at den brede befolkning andet end på fingerspidsfønelser skal kunne sætte sig ind i, hvad den i virkeligheden indebærer i forhold til de alternativer, der ellers havde været, og som slet ikke er blevet bekendtgjort for befolkningen.

Derfor tror jeg ikke, at man kan skyde sig ind under, at den almindelige stemning alligevel er med denne sag. Dog har arbejdsministeren delvis ret, idet en gallupundersøgelse forleden dag viste, at den stemning, som han mente at kunne lodde, er til stede. Det er bare ikke afgørende for, om disse lovforslag er gode eller ej, om stemningen er sådan eller sådan, for vi har jo et folkestyre og ikke et folkestemningsstyre i dette land.

Men jeg tager anledning i arbejdsministerens bemærkninger til at citere, hvad der i dag i Politiken siges af forfatteren Hans Lyngby Jepsen, som netop har skrevet en bog om den store afdøde statsminister Stauning. Lyngby Jepsen siger:

»Der er visse træk i Danmark, der træder bedst frem i udlandet. Det er svært at se hjemme. Danskerne er simpelt hen for forvante. Og det må godt skrives her.«

Det bragte mig i hu de ord, som afdøde Per Hækkerup – som vi savner hver eneste dag – nåede at sige, mens han endnu var i live, noget om, at vi er for egoistiske i dette land. Her tror jeg, at jeg er mere enig med arbejdsministeren, når han har på fornemelsen, at befolkningen slet ikke er så utilfreds, som 150 uddannelsessøgende uden for folketingets dør i går eller et antal børnehavepædagoger eller buschauffører på denne af Per Hækkerup skildrede egoistiske måde søger at give udtryk for. Der var en halv snes af folketingets medlemmer, der sammen med mig var i Galten forleden aften til en tikantet diskussion om situationen, og vi havde et publikum på 300 mennesker. Det har man jo ikke hver dag til et politisk møde uden for